

“Ik vermoed dat er voor Steunouder veel mensen te vinden zijn die dat best willen doen”

Ook in de gemeente Kampen is Steunouder dit jaar van start gegaan. Geert Meijering, wethouder Jeugdzorg, verwacht een positief effect. “Ik vermoed dat er best veel steunouders te vinden zijn.”

“Stel nou dat een kind op woensdagmiddag en woensdagavond vast bij een gezin is, waar het zich een beetje thuis kan voelen, lekker kan spelen, eventueel z'n verhaal kwijt kan en waar hij/zij een vertrouwensband mee kan opbouwen. Misschien worden er gesprekken gevoerd die thuis, om wat voor reden dan ook, niet worden gevoerd. Dat alles in een huiselijke situatie, niet in een instelling of klinische omgeving. Mee-eten wat de pot schaft en omgaan met de andere kinderen in een gezin. Volgens mij is dat fijn en kan dat heel goed werken.”

Bij iemand anders thuis

Geert Meijering is wethouder, onder andere op het gebied van jeugdhulp, in Kampen. In die gemeente werd deze zomer besloten het project Steunouder te starten. In Kampen is een tekort aan pleegouders, tegelijk zijn er veel kinderen voor wie een pleeggezin te zware hulp is. Voor hen zou het al voldoende zijn om bijvoorbeeld één dag in de week, op structurele basis, bij iemand anders thuis te zijn.

Laagdrempelig

“Dat vonden we heel mooi”, zegt Meijering. “Ook omdat we dachten dat het voor veel men-

sen een grote stap is om pleegouder te worden, omdat je daar toch je leven op moet inrichten. Ik vermoed dat er voor Steunouder veel mensen te vinden zijn die dat best willen doen, juist omdat het laagdrempelig en minder intensief is.”

Informele setting

Meijering benadrukt dat hij professionele jeugdhulp niet wil afzetten tegen het inzetten van een vrijwillige steunouder. “In sommige situaties is Steunouder niet toereikend, is het een vereiste om professionele jeugdzorg in te zetten. Dat is ook logisch, maar het lijkt me een belangrijke plus dat, waar mogelijk, kinderen, in het geval van Steunouder, in een informele setting kunnen meedraaien en daarbij gebaat zijn.”

Transformatie

Volgens Meijering past Steunouder goed in de huidige tijd, waarin de zorg in een transformatie zit. De verantwoordelijkheid voor de zorg voor inwoners is verschoven van het Rijk naar de gemeenten.

“Ons streven is noodzakelijke zorg zo dicht mogelijk bij de leefwereld van de inwoners te organiseren. Ik denk dat Steunouder daar een goed voorbeeld is. Het is laagdrempelig, voegt

iets toe aan het aanbod en het is bij het gezin in de buurt.”

Binnen de perken

Meijering weet, omdat het project pas net gestart is, niet hoe vlot het zal lopen met het vinden van vrijwilligers. “Wel heb ik goede hoop. In onze gemeente zijn relatief veel positieve ervaringen met pleeggezinnen. Ik kan me zo voorstellen dat er daardoor nog meer mensen te vinden zijn die zeggen: ik wil wel steunouder zijn.” Bereidwilligheid past volgens de wethouder in de cultuur van zijn gemeente. “Kampen is een gemeenschap waar mensen hecht zijn met elkaar, waar de sociale verbanden sterk zijn. Er zijn héél veel verenigingen: grote sport-, culturele en muziekverenigingen. Het kerkelijke

leven is er ook sterk. Dat zegt mij dat mensen het prettig vinden om ergens bij te horen, anderen te zien en met anderen op te trekken. Daar hoort ook bij dat je elkaar helpt. Volgens mij is Kampen een gemeenschap waarin mensen oog voor elkaar hebben en niet iedereen in zijn eigen woning voor zichzelf leeft.”

Er zijn valkuilen, beseft Meijering. Een belangrijk risico is bijvoorbeeld dat de (vrijwillige)steunouder zichzelf overvraagt. “Dat zij iemand in huis krijgen die toch meer vraagt dan ze van tevoren dachten, maar dat ze heel loyaal zijn, het goed willen doen en misschien te laat aan de bel trekken als het te veel wordt. Daarom moeten we met elkaar goed de vinger aan de pols houden en zorgen dat de inzet, omdat het vrijwillig is, wel binnen de perken blijft.”

“In onze gemeente zijn relatief veel positieve ervaringen met pleeggezinnen. Ik kan me zo voorstellen dat er daardoor nog meer mensen te vinden zijn die zeggen: ik wil wel steunouder zijn.”